

[Hans Rasmussen.]

kollektive økonomiske aktioner i anvendelse — når de er i overensstemmelse med vort arbejdsretlige system — hvor de økonomiske interesser modsætninger opnår en særlig tilspidset karakter.

Jeg har også læst den ledende artikel i Dagens Nyheder for i dag, hvor der står, at arbejdsgiverne inden for transportgruppen har vist ansvarsbevidsthed ved at sige nej til mæglingforslaget. Det har man selvfølgelig ret til at sige, men det vidner efter min opfattelse ikke om nogen særlig målbevidst stillingtagen i den situation, hvori landet er i øjeblikket. Det ville være ganske opmuntrende, om oppositionens presse kunne få øje på, at når arbejderne sagde nej til et mæglingforslag, var det også begrundet i ansvarsbevidsthed, idet synspunktet måske var, at de ikke gennem de i forslaget indeholdte lønninger kan ernære deres familier.

Skal der gennemføres forbud mod arbejds-konflikter i arbejdsstridigheder — det vil sige vedrørende spørgsmål om løn, arbejdstid, ferie, skiftehold m. m. — må fagbevægelsen samtidig sikre sig, at statsmagten får kontrol med og afgørende indflydelse på lønfastsættelsen i de øvrige klasser inden for befolkningen. Det kan ikke være rimeligt, at man gennem statsindgreb blot tilpasser lønmodtageroverenskomsterne, medens alle andre får lov til at optræde på slap line.

Den liberalistiske frihed har sin pris, og det gælder også for den frie aftaleret på arbejdsmarkedet. Hvis imidlertid såvel regeringen som oppositionen er kommet til det resultat, at vi mere skal ind i en socialistisk planøkonomi, så er det en tankegang, som vi sikkert ikke i fagbevægelsen uden videre vil afvise. Skulle vi, når det drejer sig om produktion, beskæftigelse og økonomiske forhold, gennem fredelige forhandlinger mellem parterne indbyrdes kunne finde frem til tålelige og rimelige dækninger til lønarbejderne inden for de forskellige erhverv, er det et spørgsmål, om vi ikke i forening skal se på, om sådanne nye veje kan betrædes.

Det betyder imidlertid, at den nuværende samfundsstruktur i nogen måde må ændres. Det forstår jeg også at man langt ind i oppositionens kreds — og navnlig efter den gentagne initiativtagen for at få standset

konflikterne — ikke længere kan være så fremmed over for, og da er det tænkeligt, at man efterhånden kan nå ind i en tid, hvor konflikter på arbejdsmarkedet helt kan undgås.

Imidlertid kan fagbevægelsen ikke uden garantier gå ind for sådanne nydannelser, for vi kan ikke afventende se på, at fagbevægelsens medlemmers lønforhold begrænses gennem statsindflydelse, når samtidig de personer, der ejer produktionsapparatet, ved hjælp af afskrivningslove og investeringsfondslove tiltager sig en stigende del af produktionens afkastning med det resultat, at fortjenstmulighederne for de forskellige grupper i samfundet forskydes til ugunst for lønarbejderne.

Jeg skal slutte med at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som var lidt ængstelig for den protokoltilførsel, som ikke findes i lovforslaget, at det er min overbevisning og min almindelige retslige opfattelse, at denne protokoltilførsel er bortfaldet. Det var en protokoltilførsel, som Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund stillede transportgruppen og Dansk Arbejdsgiverforening i udsigt, for så vidt transportgruppen ville godkende forslaget, som det så ud efter forligsmandens anden affattelse. Man har ikke godtaget det, det findes ikke i lovforslaget, det må være bortfaldet, og dermed kan det kun være mæglingforslaget i den skikkelse, hvori det her foreligger som bilag til lovforslaget, der er præjudicerende og afgørende for arbejderne inden for transportgruppen.

Arne Bertelsen: En læge er jo vant til efter bedste evne at forsøge på at finde ud af, hvad der er i vejen med en syg organisme — ikke blot at lægge et godt, tykt plaster på det sted, hvor det gør ondt og i øvrigt blæse på sygdomsårsagen; det kalder vi i mit fag kvaksalveri. Sådant noget har vi set for meget af i den senere tid, ikke mindst ved landbrugslovforslagene.

Ganske vist har man i Kina indtil for nylig haft den gamle skik, at lægen hverken måtte se eller føle på en kvindelig patient af fornem byrd. Derfor har man fremstillet små elfenbensfigurer, som patienten kan pege på for at udpege ondet. Dem kalder man på engelsk the doctor's lady. Hvis